Skjernøyposten

- ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME -

Nr. 1 Vinter/vår 2018 50. årg.

FIBER

21.februar ble en merkedag på flere områder. Kong Harald feiret 81-årsdag, vi fikk 2 gull, 1 sølv og 1 bronse i OL, og ikke minst: FIBER er endelig koblet til på Skjernøy.
Undertegnede ble førstemann til å bli tilkoblet, og en hyggelig ung mann fra Fiber Sør, Eystein Kristensen, med bestefar fra Skjernøy, kom som avtalt. Han kunne sine ting, men da han skulle sjekke at det var kontakt med sentralen kunne han ikke finne den. Vi var vel alle overbevist om at den står på Farestad, men etter en telefon til Altifiber fikk han rede på at sentralen står på Berge. Og da ble det kontakt.
Avhengig av hva man velger, har mange nå både internett, telefon og fjernsyn fra fiberkabelen. Nettet vi hadde før var så ymse flere steder på øya, så vi håper alle som ønsket fiber nå har kjempegod forbindelse med god fart på nettet, noe som også behøves i disse tider, etter hvert som de fleste unge, og kanskje noen av oss eldre, laster ned, streamer osv. Janne

PORTRETTET

LOTTE ELISE ØIEN

Denne gangen skal vi få historien til Farestad-jenta, som nå skal bli kjøkkensjefen på Mandals nye hotell!

Historien begynte 25. oktober 1988, da Lotte ble født hjemme i gangen på Farestad. Det var nabo Ruth som tok henne i mot. Her vokste hun opp på familiens småbruk. Hun forteller om en barndom som var fylt med dyreliv, fiske hele sommeren og soving i høyet. Hun har alltid hatt en sterk tilknytning til dyr. Hun var tidlig glad i å lage mat, og fikk ofte ansvar for maten hjemme. ”Pappa var veldig flink med mat, og ble en inspirasjon for meg”.

Da hun begynte på ungdomsskolen, stortrivdes hun i heimkunnskapen. Hun husker godt lærer Berit, som gjorde matlagingen gøy! Videre gikk hun to år på Restaurant- og matfag på Mandal videregående skole, og ble kokk. Hun begynte som lærling på en nyåpnet restaurant i Kristiansand, kalt ”Måltid”. Der hadde de fokus på lokalmat. De hadde egne sankere i naturen, egne jegere, slaktere og bakere. ”Et helt unikt matkonsept” sier hun.

Da Lotte var ferdig som lærling, flyttet hun til Oslo og jobbet som sous chef på en tapasrestaurant. Etter noen år der jobbet hun på ”Elvebredden”, som er Oslos største catering. Så flyttet hun til Stavanger. Her begynte hun på skole igjen, og fikk realkompetanse. I Stavanger jobbet hun litt på hotell, før hun begynte som kokk offshore, på borerigg i Dolphine Drilling. Her var hun i tre år, før hun, som mange andre, ble rammet av nedbemanning. Da gikk turen tilbake til Oslo. Der jobbet hun litt på stjernerestauranten ”Kontrast”, så på ”Sentral”, som blir drevet av stjernekokken Tom Viktor. Hun var også innom ”Bokbakka”, som blir drevet av Simon Weinberg. Han skriver også for Dagens Næringsliv.

I august 2016 flyttet Lotte til Mandal, sammen med samboer Erlend Skjønnås. De traff hverandre i den tiden Lotte jobbet i Oslo første gang. Han er født og oppvokst i Lofoten, har jobbet på Hurtigruten og utdanner seg nå til maskinist i Kristiansand. ”Han hater makrell, han sier det er agn”, sier hun.

Lotte har siden de flyttet til Mandal jobbet som kjøkkensjef på Provianten. Hun forteller at hun fra starten fikk frie tøyler til å gjøre som hun ville. Inspirert av hennes lærlingtid i Kristiansand, fokuserer hun på lokalmat. Hun fokuserer på at maten skal lages fra bunnen, det skal være dyrevennlig, og hun ønsker og gå tilbake til røttene. Lotte har stor interesse for planteliv, konserveringsteknikker, dyr og fiske. Hun skryter uhemmet av Provianten som restaurant. ”Provianten har et konsept som er på verdensnivå”.

Planen til Lotte er å ta over og drive gården på Farestad etter hvert, sammen med Erlend. ”Der skal vi ha sauer, høns - masse dyr! Jeg elsker dyr!” Vi begynner å snakke litt om Skjernøya, og hun forteller at etter mange år borte oppdager hun øya litt på nytt igjen. ”Det virker som øya har modernisert seg litt, og det er hyggelig for oss unge som flytter ut”. Hun skryter av området ved skolehuset, og syns det er blitt veldig flott siden hun vokste opp der. ”Før var det vel heller et gjørmehull, nå er det flott fotball- og volleyballbane og fin lekeplass!” Hun syns fellesskapet på øya er koselig, og gleder seg til å flytte ut!

I mai starter hun i ny jobb. Hun skal da være med og forme restauranten på Mandals nye hotell, og er ansatt som kjøkkensjef. ”Det blir utrolig spennende, at jeg får lov å være med å planlegge og forme konseptet. Det er utrolig kult!”. Hun kan allerede nå avsløre at hun kommer til å fokusere på det hun er mest opptatt av – lokal mat, ekte smaker og se verdien i mat. Hun sier det blir viktig å infiltrere miljøet i Mandal for å finne ut hvordan mandalittene vil at den skal være. ”Vi vil by på det beste!” Hun ønsker også at det skal være en barnevennlig restaurant. ”Og det vil bli Skjernøy-lam på menyen, garantert!”

Det skal bli en glede å se henne på det nye hotellet, og vi gleder oss til Skjernøy-lam! Lykke til!

Skjernøyposten

- ORGAN FOR SKJERNØYFOLK

UTE OG HJEMME -

I redaksjonen:

Evert Knutsen	**mob: 416 68 949**
Janne Knutsen	**mob: 915 49 971**
Rita Dyrstad	**mob: 415 56 866**
Siren Salthaug	**mob: 954 45 745**
Eivind Syvertsen	**mob: 913 66 994**
Geir Larsen	**mob: 928 10 207**
Mariell C. Birkemo	**mob: 994 14 944**

E-postadresser:

Evert:	evert@hotproducts.no
Janne:	knutsen.juvik@online.no
Rita:	post@ryvingenfyr.no
Siren:	siren.salthaug@gmail.com
Eivind:	Eivind.Syvertsen@egeland.no
Geir:	geir.larsen@vaf.no
Mariell:	mmcbirkemo@gmail.com

Bankgirokonto: 7877.06.62604

Internettadressen til Skjernøyposten er:
www.skjernoyposten.no

E-postadresse: skjernoyposten@ gmail.com

Adresseforandringer meldes til
Evert Knutsen, Skjernøyveien 254,
4516 Mandal

Kontakt USA:

Morgan Hansen
Box 549, Annandale N.J.
08801 USA
Cell phone: 980-693-7626
Mail: mrmorganh@hotmail.com

Abonnementspris pr. år kr 150,- USA $20

Fiskenytt

I skrivende stund, andre mars, er det full gammeldags vinter med sterk vind fra nordøst, tjue cm snø og 10 kuldegrader. Og dette har vart i rundt en uke og skal vare i minst en uke til.
Så de siste ukene har det vært landligge for de lokale fiskerne. Noen er også innefrosset.

Tidligere i vinter har det vært brukbart vær, men fisk har det vært lite av. Februar skulle normalt være en god måned for torskefiske, men innsiget av større torsk har i stor grad uteblitt, bare noen få slengere av og til på garna. Noen ganger kommer innsiget noe senere, så det kan fremdeles bli brukbart. Annen fisk som lyr og sei har det også vært lite av.
Sild er det bra med på sildegarna, men den er det lite omsetning på. Rekefisket har vært noenlunde bra i vinter.

En god del fiskere fra Mandalsområdet tar den lange turen til Lofoten, men i år er det ingen fra øya etter de vi erfarer som har tatt turen dit.

Vi håper på bedre tider når vårsola etter hvert forhåpentligvis får bedre tak.

Evert Knutsen

Våren 2015, samtidig som jeg lå og dykket etter en propell i Båly, ringte telefonen. Det hørte jeg selvfølgelig ikke, men da jeg kom opp, så jeg at mannskapssjefen i RS hadde ringt meg. Jeg ringte tilbake og han spurte da om jeg var interessert i å reise til Hellas som skipper på «Peter Henry von Koss» som det da var bestemt skulle delta i operasjon Poseidon i Egeerhavet.
For å gå et par måneder tilbake, så hadde det hele startet med at vi gjennom media var blitt oppmerksom på en voksende migrantstrøm fra Tyrkia mot de Greske øyer, og mange tragiske hendelser i forbindelse med dette, og i den forbindelse hadde flere ansatte i redningsselskapet sendt spørsmål til ledelsen om ikke selskapet kunne bidra ved å sende en redningsskøyte nedover. Reaksjonene i selskapet var nok delte, men generalsekretæren med flere tente på ideen, og det ble utredet forskjellige muligheter for hvordan dette kunne gjennomføres. Det endte etter hvert opp med et samarbeid med politiet, der en redningsskøyte bemannet med mannskap fra RS og politiet gjennom den norske stat, ble tilbudt FRONTEX, et organ for ytre grensekontroll, med grensekontroll og redningsoperasjoner som oppgave.
I slutten av august reiste jeg nedover til øya Lesvos som ligger vest for Tyrkia. Vi ble tatt imot av det første mannskapet som hadde vært i aksjon i noen uker, og kunne fortelle om sine erfaringer. Vi var stasjonert i hovedstaden på øya, Mitilini, som er en vakker gresk by, som på det tidspunkt var oversvømt med migranter som ventet på å komme videre til det greske fastlandet. På det tidspunktet var det enkelt, et stempel på et dokument og veien var åpen til å gå på fergen og fortsette reisen opp gjennom Europa, for noen kanskje til Norge.
Et av de første inntrykkene som jeg husker godt er synet av en kyst bokstavelig talt dekket av oransje redningsvester, sammen med et stort antall vrak av båter som var blitt brukt av migranter på overfarten. For det meste gummibåter, men også en mengde med all verdens forskjellige farkoster, gamle livbåter, speedbåter, fiskebåter, ja alt som det var en mulighet til å komme over stredet fra Tyrkia. Det var en merkelig opplevelse å seile rundt i en norsk redningsskøyte i dette kaoset.
Fra første dag dreide hverdagen seg hovedsakelig om å hjelpe og redde migranter som fikk problemer på overfarten fra Tyrkia. Overfarten er ikke lang, ca. 5 nautiske mil, og værforholdene sommerstid er oftest gode, men det var perioder med vind opptil stiv kuling. Hovedårsaken til at det ble så mange tragiske hendelser var at kyniske menneskesmuglere overfylte fartøyene for å tjene mest mulig penger. Gummibåtene som det var flest av, hadde vanligvis ca. 60 personer om bord, noen ganger helt opp i over 70. Disse båtene var 8 meter lange, og hadde påhengsmotor på 20-40 hk. Når de fleste hadde med seg litt bagasje så er det nesten uforståelig at var plass. En del tragiske ulykker skjedde på disse da de voksne satt på pontongene, mens små barn ble plassert inne i båten for å skulle være trygge for å falle over bord. Det som kunne skje hvis det var mye vind og overvann, var at små barn druknet i bunnvannet i den overfylte båten.
Allikevel var gummibåtene relativt trygge, det var ingen fare for at de skulle kante og folk fanges inni, allikevel var det mange av disse båtene vi måtte hjelpe og redde folk om bord til oss i fra, de fikk motorstopp, punkterte, eller hadde fått for lite bensin med seg og ble liggende og drive hjelpeløse, om sommeren i steikende sol, om vinteren i kulde og kuling. Til sammen er det tatt om bord og berget i land flere tusen fra disse farkostene, i tillegg ble mange som var kommet nær kysten slept i land ved hjelp av lettbåten på redningsskøyta.
De verste hendelsene i forhold til antall ofre skjedde når overfarten ble gjort i skrogbåter; gamle, utrangerte av alle slag. Disse ble overlastet til de grader slik at stabilitet ikke eksisterte, eller at dekk rett og slett kollapset. Det var mange hendelser der disse båtene forliste på overfarten eller kantet når de kom til land. Blant en av disse er som bildet viser, en gammel cabincruiser som vi ikke rakk å stoppe før den tok land, vi fikk sendt mannskap i land for å hjelpe, og heldigvis gikk ikke båten helt rundt, opptellingen viste over 80 personer om bord i tillegg til bagasje - bare tilfeldigheter gjorde at ikke båten tippet helt rundt og fanget folk hjelpeløse under dekk, noe som dessverre skjedde med mange andre.

Et eksempel av mange på hva slags aksjoner vi fikk, er en hendelse en natt da vi fikk melding fra gresk kystvakt om at en båt hadde «problemer». Denne meldingen fikk vi ofte, uten nærmere beskrivelse, det kunne være alt fra motorstopp til totalforlis. Vi satt kursen mot den oppgitte posisjonen uten å se noe hverken med radar, nattkamera eller kikkert, men plutselig så vi et svakt lysglimt, som vi i ettertid forsto var

displayet på en mobiltelefon.
Vi slakket farten ned og tente alt vi hadde av lyskastere, og med ett dukket det opp små lys og reflekser fra redningsvester. Skrikende mennesker lå i sjøen, mange små barn og mange uten redningsvest. Vi satte ut lettbåten og to mann begynte å plukke opp en og en fra sjøen med den, samtidig som jeg forsiktig flyttet rundt redningsskøyta for å komme nær nok til at vi kunne ta folk om bord direkte til oss. Det var overveldende å jobbe og prøve å holde hodet kaldt for oss alle, mennesker skrek i dødsangst på alle kanter, men etter hvert fikk vi alle vi fant i området om bord, ca. 40 stykker, det viste seg at en var savnet og han ble ikke funnet selv om det ble lett mange timer etter av flere andre fartøy.
Vi patruljert i dette farvannet ca. 12 timer i døgnet 5 dager i uken, og høsten 2015 var det nesten ikke en vakt vi ikke var involvert i en eller annen hendelse. For oss på skøyta var det slitsomt i perioder, men det å få være med på å redde så mange liv, ofte rett og slett ved å ta folk direkte opp i fra sjøen var en så givende oppgave at det er vanskelig å sette riktig ord på. All honnør til redningsselskapet og politiet som fikk denne operasjonen i gang raskt, reddet mange, mange mennesker fra «den visse død» som det het i redningsselskapets rapporter før i tiden. Vi har vært stolte over å kunne seile med det norske flagget her nede.

2015 kom det ca. 450 000 migranter inn til øya Lesvos alene, høyeste antall er rapportert var 17 500 på en helg. Heldigvis er situasjonen i dette området for øyeblikket helt annerledes, med bare fåtall båter som kommer over. Derfor avsluttes også operasjonen i juni, og redningsskøyta kommer tilbake til Norge.

Ca. 35-40 fots cabincruiser kanter over på siden i det den når land, redningsmannen fra Redningsskøyta i ferd med å svømme i land for å hjelpe. 85 personer om bord.

Bilde av radarskjermen en dag i oktober. 25 båter på vei over til hellas i en byge =1500 mennesker, og 10 millioner kroner i lomma på menneskesmuglere.

En av farkostene som bare holdt seg flytende halve reisen. Vi har tatt en svært ustabil båt langs siden, og begynt å ta om bord, det var 40 mennesker med bagasje stuet sammen om bord i denne båten på ca. 28 fot.

Jarl Pedersen

Referat fra årsmøte i Skjernøy Kristelige Ungdomsforening 31.01.18

1 Åpning ved formann Alf Tore Gundersen, valg av møteleder/Alf Tore Gundersen, referent/Synnøve Puntervold og to til å underskrive protokoll, Jan Harald Syvertsen og Gunn Siri Amundsen.
2. Andakt ved Bjarne Christensen.
3. Årsmelding ved formann. 8 styremøter og et fellesmøte med aktivitetsgruppene.
4. Det er kjøpt inn brukt vaskemaskin, 8 nye bord, diverse sangbøker, nytt lerret i matsal, nytt rekkverk ute.
5. Vårutlodningen er flyttet fra palmelørdag til 7. april kl. 1700, da mange reiser bort i påsken.
Det må velges ny komite til Skjernøydagen.
6. Regnskap ved David Hinderaker viste inntekter på ca. kr 215 000, utgifter ca. kr 119 000, overskudd kr 96 000. Bård Johannessen overtar regnskapet.
7. Årsmeldinger fra aktivitetsgruppene, Søndagsskolen v/Nina Bentsen, Bønnetimen v/Beathe Rudaitiene, ”Damer på øya” v/Grete Thoresen, Strikkekafeen v/Karin Jenssen, Yngres v/Arnstein Syvertsen, Barneforeningen v/Liv Brit Jenssen, Ungdomsgruppa v/Steinar Torgersen. Gruppene fortalte om stor aktivitet.
8. Arnstein Syvertsen holdt branninformasjon.
9.Valg.
Jan Øystein Dyrstad og Lise Knutsen går ut av styret, og inn kommer Kjell Gauksås og Eilif Christensen.
I kommende år vil en representant for hver av aktivitetsgruppene delta i 4 felles styremøter.
Ungdomsgruppa: Rita Bergely, Elise Ødegård og Karen Oline Jacobsen kommer inn som nye ledere, øvrig tar gjenvalg.
Yngres: Rita Bergely kommer inn som ny, Arnt Otto Aanensen tar gjenvalg.
Søndagsskolen mangler en leder, som foreløpig står ubesatt.
Damer på øya: Louise Tallaksen Pariggi går ut og Monika Gundersen velges inn.
Utlodningskomite: Åshild Aalvik tar ansvaret for denne.
Skjernøydagen: Komiteen går ut, og ny forsøkes valgt på et senere tidspunkt.
Menighetsutvalget: Jostein Handal er utvalgets representant mot Ungdomsforeningen.
For de gruppene som ikke er nevnt, fortsetter styrene.
Innspill til saker:
Nytt belegg i storesal anslått til ca. kr 45 000. Styret arbeider videre med dette.
Forslag til gaver: Normisjon kr 10 000, Albinobarna Haydom kr 10 000 årlig.
Styret ber kommunen sjekke avløpsrør på parkeringsplass.
Synnøve Puntervold
Referent (Referatet er forkortet)

Mosjon for smilebåndet:

Vi begynner med en historie fra 1960-tallet. En kar fra Kristiansand hadde utvandret til USA, og hadde bodd der noen år, før han satte kursen for gamlelandet for noen ukers ferie. Han fortalte villig til sine gamle kamerater i fødebyen om hvor fantastisk alt var "over there". De følte seg litt mindreverdige over alt det fantastiske han hadde opplevd. men en av dem kom til å tenke på at det var tivoli i byen, hvor det var opptreden av de såkalte "Dødsrytterne", som var motorsyklister som kjørte rundt på veggen inne i ei kjempestor tønne, sentrifugalkraften og farten gjorde at de kunne kjøre på steile veggen. Da kameratflokken kom ut etter å ha sett denne fantastiske oppvisningen, regnet de med at selv deres belevne kamerat ville være svært imponert. Han mente showet var all right, men ikke veldig imponerende for:
"I Amerika gjør de nesten det samme, men der kjører de på utsiden av tønna og dobbelt så fort".
(De såkalte dødsrytterne hadde også opptreden i Folkeparken i Mandal, så kanskje noen av "de voksne" husker det).

Nå har de fleste fått fiberkabelen på plass og forhåpentligvis virker den, men enkelte har sikkert vært i kontakt med kundeservice:
God dag, det er kundeservice, hva kan jeg hjelpe med? Datamaskinen min har hengt seg opp. Har du mange vinduer oppe? Nei, men døren står litt på gløtt….

AMIGOS PÅ SKJERNØY – EN HILSEN FRA KARIBIAS PERLE!

”La Perla de Caribe”, Cuba, har den største og beste havna i hele Karibia. Sjøfolk på Skjernøy kjenner den godt. ”Immigranten” fra ”Middagsknobba” på ”Neddår” Farestad skal begrense seg i dette reisebrevet. Men lett blir det ikke. Først en liten historisk påminning.

Jefe y Comandante, Fidel Castro Ruz, var ikke kommunist da revolusjonen startet på slutten av 1950 – tallet, men en frigjører fra undertrykking. Imidlertid førte USA’s økonomiske blokade ham i armene på Sovjetunionen. Samarbeidet var nødvendig for at folket og revolusjonen skulle overleve. Men jeg vil ikke snakke om revolusjonen. Om Batista, som ble ”løpegutt” for USA og rømte landet. Om Fidel Castro og Che Guevara. Om at Cuba ble selvstendig. Ingen skulle lenger sulte. Alle skulle få nødvendige helse – og skoletilbud. Godene skulle fordeles av og til folket. 150 000 amerikaner rømte landet sammen med Batista. Nei, dette vil jeg forbigå i stillhet.

Utsikt til Habana - fra festningen El Morro

Jeg vil heller dra til Varadero med kilometervis av hvit sand og Al Capones sommerresidens. Den hadde forresten just besøk av Dyrstadfolk. Disse folka så jeg tilfeldigvis på gate 21 i Habana. Var det ikke Betty og Kjell? Raskt fikk jeg opp den norske vimpelen på utsiden av verandaen i 3. etasje. Det ble stor gjensynsglede. De hadde først vært på besøk på i Hemmingways stamkafe i gamle Habana. Etter kaffeprat på min veranda og ”fiberoppdatering”, dro vi sammen til Hotel Nacional, som ligger med ”tean i tanga” ved strandpromenaden, Malecon. Vi traff verken Mafian eller Franky Boy (Sinatra). Mafian fra Skjernøy derimot, ble tatt vel i mot i ”spillebulen” og nærmest tvunget til å smake på Mafians Mojito. Deretter gikk vi med ei såkalt ”Flødebøtte” over byfjorden til Casa Blanca og festningen El Morro, for å nyte utsikten over Habana.

Så drar jeg på landsbygda, nær Holguin, 100 mil fra Habana. Sammen med gjestmilde venner og familien til Laura. Helsteker gris. Glade kalkuner, som etter hvert måtte bøte med livet, hanegal og smågriser rundt beina. Ridende cowboys, hestedrosjer og kyr til og fra beite, fartende forbi husdøra. Alle naboer som stikker innom. Vann og Habana rom deles rikelig. Her er det ”rom” for alle i herberget! Nyheter utveksles. Nysgjerrige er de på hvem denne ”extranjeroen” er. Utlendingen fra ”Middagsknobba” legger ikke noe i mellom når han forteller om metervis med snø på Høgevarden og 2 – 3 meter tykk is på Rossnesvåa, somme tider bonnfrossen! Til vanlig er det minus 30 grader om vinteren på Grotevarden, som er det høyeste fjellet på øya. Naboene bare rister på hodet og sier i kor: ”Fantastico” og ”no creo” !

Litt filosofering over tingenes tilstand. Barn og unge oppfører seg så ”sjebelig” og respektfullt på denne holmen i Karibia, som har 11 millioner sjeler. 63 % ”blanco”, 12 % ”negros”, 24,9 % ”mestizo” (blandet) og 0,1 % ”asiaticos”.

Ettertanken slår meg. Kan grunnen være det fantastiske skolesystemet og ideen om likeverd? Det er trygt å være her. Folk ferdes fritt over alt. Her er ingen terror!

Mest imponert ble jeg da jeg gikk i fakkeltog forleden med 200 000 cubanske ungdommer i Habana, for å feire at det var 165 år siden den store tenker, forfatter og nasjonalhelt, Jose Marti ble født. Jefe y Comandante, Raul Castro Ruz (bror til avdøde Fidel) gikk i spissen for toget. Synet av fakler og glad ungdom, som feiret Jose Marti, friheten fra undertrykkelse og utbytting, imponerte en ”gammelsosialist”, fra en bitte liten holme langt der nord.

Amerikanerne liker fremdeles ikke revolusjonen på Cuba. United Fruits Company førte milliarder ut av landet. Nasjonaliseringen av alt amerikansk kan amerikanerne ikke glemme. De mistet også sin ”lekestue”. Amerikanerne dro ikke til Paris, på motehusene der. De dro til Habana. Her ble trendene satt. Mine venner på Cuba fortviler over blokaden. Offentlig sektor har lønninger som det ikke er til å leve av. Alt er imidlertid gratis: Sykehus, lege, tannlege, øyelege, utdanning. Cubanerne er kreative og finner løsninger på det meste. Bildet er ikke helsvart. Økonomien er i bedring. Utvalget i butikkhyllene øker og nye varehus dukker opp, til tross for blokaden. 4 millioner turister årlig, bidrar i en slunken økonomi. Jeg er en av disse. Men lengter nok litt, når jeg har vært her en stund, til min flotte holme, for å trekke toggegarna og nyte et godt torskemåltid,.

Bienvenida a Cuba! Hasta luego, amigos en Skjernøy!

Bydelen Vedado, Habana, 23. februar 2018

Amigo Herbjørn

Flotte forhold på isen

Vintermånedene i år har bydd på flere perioder med minusgrader. I begynnelsen av februar var gradestokken så stabil kald at store og små kunne leite fram skøytene. Østerkjødna ble målt til 10 cm, og da var det full fres!

Mariell

Stålis på Østerkjødna

Tjernet på Smedbakken ble også flittig brukt

3 år gamle Thea Solvang og Elias Dyrstad fikk i år prøvd skøyter for første gang!

Kjell, Bodil og Marianne Gauksås

Lobbeliden

-Skjernøypostens egne barneside-

Sudoku junior

	4		5		2
2	3		6		1
	1				3
	6	3	2		
				5	
1		6	3	2	

Fargelegg

Krigsseiler, John Bø Wilhelmsen 1919-1977

John Bø Wilhelmsen, matros fra Skjernøy ved Mandal, født samme sted 23.01.1919. Ferdig med folkeskolen drev han med fiske til han i januar 1937 mønstret ut med S/S «Lillgunvor» av Farsund. Hyren som dekksgutt var kr. 36 pr. mnd. John hadde trekk på kr.25 pr. mnd. som ble sendt hjem til hans mor som var enke.
John var med «Lillgunvor» i 2 år. I juni 1939 reiste han ut med «Kirsten B», også fra Farsund, som lettmatros. «Kirsten B» var mindre stykkgodsbåt på 1800 tonn, i fart på den amerikanske østkysten. 9.april 1940 befant skipet seg i den amerikanske gulf, og kom således i alliert fart.
Da Amerika kom med i krigen ble «Kirsten B» befraktet av den amerikanske marine til de amerikanske baser i New Foundland-området.
Det var en kald fart vinterstid, og John begynte å bli plaget av astma.
Han mønstret av i New York november 1942 og fikk seg litt ferie.
I januar 1943 finner vi John ombord Oslo-båten «Biscaya» i fart Karibien- USA. Han stod ombord i «Biscaya» i 2 år, og kom deretter ombord i «Nyco», også stykkgodsbåt fra Oslo. Avmønstret «Nyco» i mai 1946, og mønstret i New York på Oslo-båten «Arosa» for hjemreise.
Etter at han kom hjem drev han med fiske en tid, men reiste ut igjen. Seilte med forskjellige skip til han mønstret av for godt i 1957.
John giftet seg siden hen med Alfhild, de fikk datteren Anita. John døde 22.03.1977.

DS «Biscaya»

Til Minne om Oddbjørg Ø. Berge

Siste dag i januar fikk vi beskjeden om at Oddbjørg Øksnevad Berge var gått bort. Hun ble gravlagt fra Mandal kapell 8. februar, mange kom og var med der, og det var en fin minnestund med familie venner og kjente. Oddbjørg kom fra Klepp på Jæren, og etter sykepleierutdannelse i Stavanger kom hun til Mandal. Her fikk hun arbeid hos dr. Medbøen, og senere ved Mandal Sykehus.
I 1960 giftet hun seg med Reimert Berge og flyttet til Skjernøy. Her deltok hun i sosialt arbeid og fant seg fort til rette i nærmiljøet; en tid i Yngres, menighetsråd, kvinneforening, og Helselaget, arbeidet med Helselaget ble nok hennes «hjertebarn» og bare det å stå som formann her i ca. 30 år forteller oss også det. Sammen med gode medarbeidere startet hun blant annet med formiddagstreff og årlig høstfest «for alle over 60». Populære tiltak som fortsetter videre og som var hyggelige stunder for mange.
Oddbjørg var også en god venninne. Hun var festlig, mye humor og en god latter var typisk for Oddbjørg, men på samme tid kunne hun si tydelig fra om hun var uenig, vi kan si det sånn: vi visste hvor vi hadde henne.
De siste årene ble preget av sykdommen hun fikk og bodde på Mandal Sykehjem den siste tiden. Nå er det minner som er tilbake etter en god venninne, og vi sier takk for alt vi fikk ha sammen i så mange år.
Vi lyser fred over Oddbjørgs gode minne.
Aslaug, Ruth, Signy og Inger

«Nymph»

I 1917 forliste lekteren «Nymph» på Nettskjærene utenfor Bakstuvågen. Lekteren var en avrigget seilskute under slep, og sleperen brakk i dårlig vær. De som var om bord låret ut ankrene, som var til ingen nytte da hele ankervinsjen ble revet opp fra dekket og forsvant over bord. Lasten besto av pløyde bord, og det fortelles at hele Bakstuvågen lå full av materialer. En god del ble berget og ble brukt eller solgt. Sjøboden som i dag tilhører Kristian Walvik ble kledd med materialer som kom fra dette forliset, men kledningen er senere skiftet. Videre fortelles det at etter noen dager kom det vind fra øst, og mye av materialene fløt av sted. De gamle kunne fortelle at de så ankerkjettingene og vinsjen ligge på bunnen ved Nettskjærene når vannet var klart, i mange år senere. Ankerene og deler av kjettingen ble tatt opp av froskemann Georg Gundersen. Jeg husker han kom inn til «Slippen» i Mandal med dem hvor de ble heist på land. Navneskiltet av «Nymph» hang på brøstet av vår sjøbod i mange år, til det falt ned av seg selv, og det var da kløvd i to. Jeg tok det hjem hvor det ble stående en stund før min far sagde det opp til ved. Mye av materialene ble senere også brukt til bygging av sommerflorer i Myran. Sigurd Aa.

HAVØRN

Denne flotte unge havørna fant det for godt å ta en liten hvil på Juvikodden 22.februar. Et kråkepar gjorde hva de kunne for å jage den, men ørna overså dem fullstendig.

Lørdag 24.februar var vi på Degevolla på Berje og saget, kløyvde og ladde ved. Vi parkerte på Fladen, og da vi kom ut av bilen hørte vi den umiskjennelige lyden av havørn, høyt oppe i lufta. Rett over Berjeskauen åpenbarte fire (!) havørn seg, og de holdt et fantastisk show for oss en lang stund før de forsvant nordøstover. Det var mest den ene voksne og de to «små» som lekte, den fjerde holdt seg litt lenger unna.

Dette kan tyde på at de hekker her i sør, nå, det var tydelig to voksne med hvit stjert, og to uten den hvite stjerten enda.

Janne

Lindesnes

PÅ TAMPEN

DAGENS

Julestjerne til dugnadsgjengen

Julestjerne til dugnadsgjengen

I årets siste Lindesnes avis kunne vi lese at gjengen som har fikset opp mesteparten av Sundsveien har fått en vel fortjent påskjønnelse for jobben, nemlig Lindesnes avis' julestjerne. Da Mandal kommune gikk tomme for penger/grus, fikk gjengen flere tonn grus fra TT. Æres den som æres bør, og gratulerer til dugnadsgjengen. Dere har gjort en kjempejobb, for tross store nedbørsmengder i høst og vinter har det ikke rent ut noe i Kjerkevigsbakken, og grusen på veien for øvrig holder seg på plass.

De har sammen med opp til tretti andre øyboere og fem traktorer i 2016 og 2017 brukt 6-7 lørdager på dugnaden.

På bildet: Fra venstre:

Steffen Dyrstad, Tom Inge Dyrstad, Sunniva Sløgedal Dyrstad, Teodor Sløgedal Dyrstad og Oddvar Jenssen

De tok i mot julestjernen på vegne av hele dugnadsgjengen.

Olaug Gesine vant 2 skotteteiner i konkurranse

Mamma, Åse-Karin Aanensen, er en dyktig hobbyfotograf som blant annet har sendt inn mange flotte bilder til Skjernøyposten.
Denne gangen hadde hun tatt et bilde av datteren Olaug Gesine (9), som viser ekte hummerglede, i følge l-a.no.
Olaug Gesine har allerede bestemt at teinene skal ha rosa dobber på, akkurat som de andre teinene hun har.
Vi gratulerer med seieren og ønsker den unge hummerfiskeren lykke til med fangsten, når den tid kommer ☺

Foto: Petter Emil Wikøren, l-a.no

Vinnerbildet
Foto: Åse-Karin Aanensen

Fakkeltog

Nyttårsaften begynte med regn og vind. Utpå ettermiddagen løyet vinden og regnet avtok, til stor glede for de som samlet seg til fakkeltog på Dyrstad. Faklene brant for en gangs skyld hele veien fra snuplassen og bort til Valvika! Mariell

Vi vedlegger denne gang giro for innbetaling av kontingent for 2018 kr 150.
Tidligere har beløpsfeltet stått blankt slik at de som ønsket det kunne øke beløpet, slik en god del har gjort. Dette har imidlertid skapt noe forvirring og mange telefoner til redaksjonen. Det går selvsagt an å endre beløpet om noen ønsker det.
Alt vårt arbeid er gratis dugnadsarbeid.
Evert Knutsen

Vi ber abonnenter av Skjernøyposten på Skjernøy sjekke merking av egen postkasse. Mange postkasser er svært dårlig merket, og skaper problemer når vi skal fordele posten. Ved ombringing av julenummeret 2017 var vår medarbeider fra Farestad bortreist så andre måtte gjøre jobben, og da ble det noen problemer.

De første vårtegn viste seg allerede før den siste "illria" satte inn, med kraftig vind fra nordøst og kuldegrader helt ned i minus 12. I siste del av februar og første del av mars fikk vi skikkelig gammeldags vinter til en forandring. Grågåsa var på plass i Nordfjorden 14. februar og stæren ble observert på Kniben på samme dato. De har nok i ettertid funnet ut at de startet turen nordover litt i tidligste laget.

Noen grunneiere på Dyrstad har startet opp med et nytt villsaulag som heter "Skanes villsaulag". Skanes er området på vestsiden av den gamle veien ved Dyrstad skolehus, og det er et ganske stort område som passer utmerket til villsauer, da store deler av området grenser til sjøen. En stor del av gjerdingen vil foregå i nærheten av den gamle veien.
Det er nå også satt ut villsauer på Sandøy, hvor det for noen år siden var en betydelig flokk.

4.februar ble det observert to ryper på Vesterøya. Det er ikke ofte ryper observeres her ute, men ved snørike vintre i innlandet trekker de utover til kysten. Foto: Anniken Aanensen.

Stor ble forskrekkelsen da de lokale nyhetene startet og logoen til NRK Sørlandet var foto av veien opp til Ryvingen fyrstasjon og med fyrtårnet i bakgrunnen. Men veldig bra at Ryvingen kommer i fokus, og ikke alltid Lindesnes fyr!

«Sitkagranskogen» som Jens Haugland plantet på oversiden av veien i slutten av 70-årene i Skjernøysund er straks historie. Det har vært litt av en jobb å få trærne ned, da det er vanskelige arbeidsforhold i den bratte steinura.
Når man nå går forbi er det blitt veldig mye lysere.

NRK Radio—MUSEUM —

et program om norsk historie
NRK sender nå et program om Piratene i Skjernøysund på 13– 1400-tallet, basert på kildene arkeolog Frans-Arne Stylegar og lokalhistoriker Svein Berge. Programledere er Øyvind Arntsen og Jan Henrik Ihlebæk. Programmet sendes i P2 på lørdager kl. 16.03 og søndager kl. 07.30. Går også i P1+ som arkivserie hver mandag kl. 19.30. Sendt første gang 10.3.2018.

VI BLAR I ARKIVET

Skjernøyposten nr.1 1982-februar

LITT FISKEPRAT

I skrivende stund ligger havisen så langt øyet kan se. Nesten ingen har vært på sjøen siden nyttår, da havisen lammet all virksomhet for fiskerne. Før jul var det godt fiske etter torsk med trollgarn. Det var kaldt og fint vær, så det ble juletorsk til alle.

VEIEN OVER TIL VESTERØYA

Veien over til Vesterøya er en stor «bøyg». Den går opp og ned på kommunens prioriteringsliste, mens tiden går og ingen ting blir gjort med Valvikbakken —Nybrådet. Velet har sendt en rekke purrebrev, men til ingen nytte.
Lørdag 13.mars ble det bestemt et demonstrasjonstog i Valvikbakken. Folk stilte opp. De satte bilene fra svingen og et stykke ned i bakken, og bussen hadde ingen mulighet til og komme forbi på den smale veien.
Fotograf: Karin Abrahamsen

SKØYTEENTUSIASTENE IVAR OG REIDAR

Reidar Jenssen og Ivar Kristiansen har drevet stort på skøyter i vinter. Begge er medlemmer av Oddersjaa skøyteklubb, og har deltatt aktivt med seier i sine klasser. Reidar har tross alt fylt 41 år, men er jammen like sprek som en 20-åring. De har gjerne brukt Kjødna til å trene på, og den var sabla fin før jul. Men så kom snøen og isen sprakk, og da kom det vann over. Siden har treningen foregått i Kristiansand, men de har også reist rundt til andre byer på trening og stevner. De var bl.a. helt inne i Oslo på Valle Hovin og trente en ukes tid.

Bilde fra svunnen tid

Her ser vi ungdom av 1930 tallet - Thorkel Herbert Dyrstad f. 1922. Den gang som nå gjaldt det å ha musikk tilgjengelig hvor hen man ferdedes. Fotograf ukjent.

«71-grader Nord» i Mandals skjærgård

Tv-programmet «71-grader Nord» var på plass på Sjøsanden i første episode, som ble vist på TV-Norge 18.februar. Denne gangen med en kjendisutgave.

Utøverne skulle da padle i kajakk ut til Ryvingen, for så å ta seg videre til forskjellige holmer, der i blant Udøy og til slutt ende opp ved Tregde, som var mållinjen for utfordringen. Flere av deltakerne var uerfarne med padling og 2 av kjendisene falt ut av kajakkene på vei til Ryvingen, tross liten sjø. Hørte også kajakkene ble omtalt som kano.
Flott var det i hvert fall å se vår vakre skjærgård på skjermen, god Mandals-reklame ☺ Siren

Her er deltakerne klare for padletur fra Sjøsanden, skjermdump fra dplay.no

Deltakerne padler forbi Dyrstad og Valvik, skjermdump fra dplay.no

Vi ønsker alle våre lesere en flott vår!